

Mestermøte i Teie Hovedgård

GLITRENDE PRESTASJONER: Vestfoldfestspillenes konsert på Teie Hovedgård i går kveld, med Ragnhild Hemsing på fiolin og Anna Kaasa på piano, gikk for fullt hus.

Foto: Harald Strømnes

FESTSPILLKONSERT
Ragnhild Hemsing – fiolin
Anna Kaasa – klaver
 Teie Hovedgård
 Tønsberg

Anmeldt av
Svein Erik Tandberg

Myte, natur og følelse er nøkkelord i romantikkens idéverden. På denne måten var romantikken ikke bare en epoke hvor disse størrelsene ble forstått, beskrevet og tegnet i ord eller bilde, men var dessuten sterkt til stede i musikken. 1800-tallets musikkestetikk handler i vesentlig grad om en bevisstgjøring av, og fokusering på, disse sidene ved livet og verden. Og ser vi nærmere på denne tidens spesifikke vokabular, finner vi ord som lengsel, drøm, intuisjon, vemod, visjon, folkeånd, og så videre. I en sum var det disse momentene som ga preg – og framfor alt liv – til festspillkonserten i en fullsatt Teie Hovedgård, i går kveld, med Ragnhild Hemsing (fiolin) og Anna Kaasa (klaver).

For også her i Norden har vi en stolt musikalsk tradisjon med utspring i en slik idéverden, og som duoen Hemsing/Kaasa ga oss intet mindre enn storslåtte eksempler på: Jean Sibelius «Fire stykker», Johan Svendsen «Romanse i G-dur», Ole Bull «Polacca Guerria» og Edvard Grieg «Sonate for fiolin og klaver i c-moll». Et kort sveip ble videre gjort innom De britiske øyer med «Salut d'amour» av Edward Elgar. Men myten, og i en viss forstand romantikkens emosjonalitet, lever tydeligvis i beste velgående som kunstnerisk motiv hos noen av dagens yngre komponister.

Vi tenker da på tønsbergkomponisten Martin Rombergs (født 1978) to pianostykker i suiten: Fra «Valaquenta»: «Lòrien, herre over drømmenes rike» og «Tulkas, herre over krig og kamp», inspirert som de er av engelsk fantasilitteratur. Etter vår oppfatning er dette svært verdifulle bidrag til en samtidsmusikkultur som ikke alltid ev-

ner å kommunisere med publikum. Rombergs musikk danner her en fascinerende konstellasjon av det minimalistiske og dramatiske. Den klinger godt i øret, men er, etter vårt skjønn, både original og nyskapende.

De tekniske utfordringene var betydelige for begge utøvere, men er i dette repertoaret hele

tiden underlagt musikkens hovedideer. I den romantiske tradisjonen kan det noen ganger gi uttrykket et visst preg av kaos. Men de helt gode musikere evner å rydde opp i dette, uten at det går på bekostningen av emosjonalitet, drama og poesi. Slik sett var prestasjonene til Ragnhild Hemsing og Anna Kaasa glitrende musiske.

